Luxembourg, 9. august 2024

PRESSEMELDING 10/2024

Dom i sak E-11/23 *Låssenteret AS* mot *Assa Abloy Opening Solutions Norway AS*

REGLER OM BEVIS OG FREMLEGGELSE AV FORTROLIGE OPPLYSNINGER I KONKURRANSESAKER

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på seks spørsmål forelagt av Eidsivating lagmannsrett om tolkningen av EØS-avtalen, særlig artikkel 54, og europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/943 av 8. juni 2016 om beskyttelse av fortrolig knowhow og fortrolige forretningsopplysninger (forretningshemmeligheter) mot ulovlig tilegnelse, bruk og formidling («direktivet») artikkel 9.

I hovedsaken krever Låssenteret AS («Låssenteret») at Assa Abloy Opening Solutions Norway AS («Assa Abloy») fremlegger bevis i en sak som gjelder spørsmål om Assa Abloy har en dominerende stilling i markedet for mekaniske og elektromekaniske låser/låssystemer og i ettermarkedene for salg av reservedeler til slike systemer og at misbruket kan ha virkninger i installasjonsmarkedet. Låssenteret hevder blant annet at Assa Abloy har misbrukt sin dominerende stilling ved å si opp visse avtaler på usaklig grunnlag, og at Assa Abloy i etterkant aktivt har medvirket til at Låssenteret er forsøkt presset ut av markedet. Assa Abloy bestrider primært at de har en dominerende stilling i markedet og subsidiært at de ikke har misbrukt en dominerende stilling.

Ifølge anmodningen gjelder den EØS-rettslige tolkningstvilen angående bevistilgangen det saklige virkeområdet for den nasjonale lovgivningen som gjennomfører direktivet og betydningen EØS-rettslige prinsipper har generelt for bevistilgang i saker om privat håndhevelse av EØS-rettens konkurranseregler. På denne bakgrunnen forela Eidsivating lagmannsrett seks spørsmål til EFTA-domstolen.

EFTA-domstolen kom til at virkeområdet for direktivet bare gjelder ulovlig tilegnelse, bruk eller formidling av forretningshemmeligheter, og at det ikke fastsetter tiltak for å beskytte forretningshemmeligheters fortrolighet i andre typer rettssaker. Videre kom EFTA-domstolen til at direktivet ikke er til hinder for at en nasjonal domstol i en sak som den hovedsaken gjelder, kan etablere et konfidensialitetsregime der ikke minst én fysisk person fra hver av sakens parter gis tilgang til bevis som er forretningshemmeligheter og som legges frem i saken.

I sitt svar på det tredje spørsmålet fra den anmodende domstolen, kom EFTA-domstolen til at direktivet artikkel 9 nr. 2 ikke er uttrykk for et generelt EØS-rettslig prinsipp om at en nasjonal domstol ikke kan etablere et konfidensialitetsregime der ikke minst én fysisk person fra hver av sakens parter gis tilgang til bevis som er forretningshemmeligheter og som legges frem i saken. I samsvar med prinsippet om nasjonal prosessuell autonomi er det opp til den nasjonale rettsordenen å fastsette metodene for og begrensningene på fremleggelse av opplysninger og bevis som er nødvendige for å fremme privat håndhevelse av konkurransereglene i EØS. Effektivitetsprinsippet krever imidlertid at metoden for og omfanget av fremleggelse avhenger av en avveining mellom de beskyttede interessene i den enkelte sak av den nasjonale domstolen.

EFTA-domstolen fant også at det ikke har betydning for svarene på de tre foregående spørsmålene at de fortrolige opplysningene, herunder forretningshemmeligheter som søkes fremlagt, er konkurransesensitive i forhold til den som søker tilgang til opplysningen. Videre konkluderte EFTA-domstolen også at i en sak som gjelder misbruk av dominerende stilling etter EØS-avtalen artikkel 54, krever EØS-retten at en nasjonal domstol gjør en avveining mellom partenes interesser før den pålegger en part som det anføres har misbrukt sin dominerende stilling, å fremlegge bevis som er forretningshemmeligheter, samtidig som den sikrer EØS-rettens effektivitet.

I sitt svar til den anmodende domstolens siste spørsmål kom EFTA-domstolen til at ettersom europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/104/EU av 26. november 2014 om visse bestemmelser om søksmål etter nasjonal rett vedrørende erstatning for brudd på medlemsstatenes og Den europeiske unions konkurranseregler ikke er innlemmet i EØS-avtalen, foreligger det etter EØS-retten ingen plikt til å tolke nasjonal rett i lys av direktiv 2014/104/EU artikkel 5.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.